

Inleiding

De onderhavige voorstudie over het district Sipaliwini is voortgekomen uit dezelfde overwegingen welke tot de uitvoering van de voorstudie over Paramaribo hebben geleid.

Er is in Suriname sprake van een gecentraliseerde bestuursstructuur gesitueerd in Paramaribo, van waar uit alle fundamentele beslissingen worden genomen en het is thans de wens van de regering een zekere mate van administratieve decentralisatie te bewerkstelligen. Zulks kan slechts plaatsvinden door de formele overdracht van taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden van gecentraliseerde naar gedecentraliseerde lokale bestuursstructuren.

Te dien einde is met medewerking van de I.D.B. door de regering van Suriname een project ontwikkeld en goedgekeurd met als titel: Decentralization and Local Government Strengthening Program, dat door het Ministerie van Regionale Ontwikkeling wordt uitgevoerd.

In de Terms of Reference bij de onderwerpelijke voorstudie is gesteld, dat het district Sipaliwini niet tot één van de vijf “pilot” districten behoort die binnen het kader van het Decentralisatie project als zodanig zijn aangewezen. Voornoemd district zal wel in aanmerking komen voor participatie aan het programma-onderdeel “Institutionele Versterking” en eveneens ondersteund worden in de certificering op de niveaus 1 en 2 van het Decentralisatie programma.

Niveau 1 behelst de afkondiging van nieuwe machtigingswetten die de districtsautoriteiten in staat moeten stellen op eigenstandige wijze inkomsten te genereren en te beheren, terwijl niveau 2 het vestigen van een pakket aan basis lokale beheers- en bestuursstructuren, de z.g. institutionele kaders, inhoudt.

Het doel van de voorstudie over Sipaliwini is dan ook toegespitst op de beantwoording van de vraag welke specifiek juridische en institutionele aanpassingen nodig en noodzakelijk zijn teneinde de financiële decentralisatie van Sipaliwini zo effectief mogelijk te doen plaatsvinden.

Deze voorstudie dient tevens de contouren aan te geven voor het verrichten van de uiteindelijke studie over Sipaliwini die als doel zal hebben het vaststellen van de bestuurs- en beheersvorm voor dit district welke de meest adequate is bij de realisering van het project Decentralisatie en Institutionele Versterking van de Lokale Overheid.

Voorts dient te worden gesteld, dat het district Sipaliwini, hoewel qua oppervlakte het grootste district van Suriname, toch het jongste is gemeten naar de tijd van zijn formeel ontstaan (zie S.B. 1983 No. 24).

Deze omstandigheid gevoegd bij de perifere situering van dit district in het zuiden van de republiek Suriname, leidt er toe te veronderstellen dat de ontwikkelingen op het gebied van bestuur, onderwijs en cultuur, milieu en veiligheid, transport en communicatie, volksgezondheid, economie, huisvesting en industrie zich op een andersoortige wijze hebben voltrokken dan in het stadsdistrict. Ook de omvang van deze ontwikkelingen zou wel eens anders kunnen zijn.

Verantwoording van de studie

De voorstudie Sipaliwini zal evenals de voorstudie over Paramaribo de volgende resultaten moeten opleveren:

1. Een profielschets van Sipaliwini;
2. Het aangeven van de formele verbindinglijnen tussen Sipaliwini en het centrale bestuur;
3. Gesprekken met sleutelfiguren en een samenvatting hiervan;
4. Inventariseren van beschikbare gegevens;
5. Het vaststellen van gegevens die nog verzameld moeten worden;
6. Het doen van voorstellen m.b.t. de aanpak van de studie over Sipaliwini.

Opgemerkt dient te worden, dat het onderzoek dat in afdoende mate de hiervoren aangegeven onderwerpen moet belichten, in tegenstelling tot de voorstudie over Paramaribo, niet in het district Sipaliwini zelf is uitgevoerd. Bij gevolg is het empirische en actuele karakter van deze studie, vergeleken bij dat van Paramaribo minder.

Bij deze studie is gebruik gemaakt van informatie uit de tweede lijn waarmee wordt bedoeld eerder door anderen verricht empirisch onderzoek, waarvan in bepaalde gevallen de gegevens en de informatie aan de actualiteit zou moeten worden getoetst.

Aan dit aspect zal de studie Sipaliwini eveneens aandacht moeten besteden.

Voor wat betreft het onderwerp terzake van de formele verbindinglijnen tussen Sipaliwini en de centrale overheid kan worden gesteld dat hier geen verschillen te zien zullen zijn met hetgeen uit de voorstudie Paramaribo naar voren is gekomen, zulks vanwege het feit dat het centralistische karakter van het staatsbestuur in Suriname formele verschillen en variaties tussen de verschillende districten niet mogelijk maakt.

De situering van Sipaliwini in het zuiden van de republiek en de specifieke karakteristieken van dit district zouden misschien kunnen resulteren in andersoortige verbindinglijnen die meer van pragmatische aard zouden kunnen zijn.

In dit document wordt, voor zover het dit onderwerp betreft, dan ook naar de voorstudie Paramaribo verwezen.

1. Profielschets van Sipaliwini

1.1. Historische schets

In de periode voorafgaande aan de benoeming van een district met de aanduiding Sipaliwini, werden met deze naam drie verschijnselen aangeduid.

Ten eerste was Sipaliwini de aanduiding voor de rechterzijrivier van de Coeroeni en werd deze naam in de tweede plaats gebezigd voor de savanne waar deze zijrivier ontspringt.

In de derde plaats werd de naam Sipaliwini gebruikt voor het natuurreservaat dat sinds 1971 was ingesteld en dat op grond van de natuurbeschermingswet van 1954 formeel tot stand was gekomen. Dit reservaat beslaat een oppervlakte van bijkans 100.000 ha. waarvan het grootste deel bestaat uit de Sipaliwini savanne.

De naam zelf is van Indiaanse oorsprong en betekent zoveel als steenrivier of rotsrivier.

De aanwijzing van voornoemd gebied tot natuurreservaat betekent aldus, dat de overheid dit gebied, vanwege zijn natuurlijke schoonheid, in zijn natuurlijke staat wenste te behouden. Het reservaat behoort tot het woongebied van de Trio Indianen en bevat pre-historische bezienswaardigheden zoals aardewerk, speren en bijlen.

Op de datum van de proclamatie van de staatkundige onafhankelijkheid bestond het district Sipaliwini er niet. In wezen maakte het gebied dat thans met deze naam als district wordt aangeduid deel uit van de districten Nickerie, Brokopondo en Marowijne.

Het district Sipaliwini ontstaat na herziening van de toen bestaande districten indeling in 1983 (Decreet Districtenindeling 1983 s.b. 1983 no. 24). Het district Sipaliwini ligt ten zuiden van Suriname aan de grens met de Verenigde Staten van Brazilië, ten noorden aan de districten Nickerie, Coronie, Para, Brokopondo en Marowijne, ten oosten aan Frans Guyana en ten westen aan de coöperatieve republiek Guyana. Als gevolg van de hiervoren aangehaalde wijzigingen in de wet is Sipaliwini thans, territoriaal gezien, het grootste district van de republiek, dat bijkans 80% van het territoir van Suriname beslaat (130.560 km).

Het gebied is ingedeeld in zes administratieve ressorten zoals hieronder volgt:

Ressort	Opp in km2
Tapanahony	42.198
Boven Suriname	7.512
Boven Saramacca	5.929
Boven Coppename	15.839
Kabalebo	25.955
Coeroeni	33.133

Totaal	130.566 km ²
--------	-------------------------

De formele vaststelling van het district Sipaliwini in 1983 betekende tevens de lokalisering van de bevolking binnen dit nieuwe district.

Was de bevolkingssamenstelling in de periode toen slechts het reservaat formeel bestond Inheems van aard, thans is deze gemengd in die zin, dat ook de in stamverband levende Marrons deel uitmaken van de populatie.

De koloniale overheid had reeds in het jaar 1686 met de Indianen vrede gesloten, terwijl het eerste vredesverdrag met de weggelopen neger-slaven dateert van oktober 1760 en wel met de Ndyuka stam. Hierna volgden het vredesverdrag met de Saramakka negers in 1762 en de Matawai in 1767.

De verdragsbepalingen hielden het volgende in:

- de afbakening van de woongebieden van de diverse Marronstammen;
- afspraken over de uitlevering van weggelopen slaven aan de koloniale overheid;
- afspraken m.b.t. te leveren goederen van de koloniale overheid aan de Marrons.

De verdragen hielden tevens in de erkenning van de bestuursstructuur van de Marrongemeenschappen door de koloniale overheid. De jure erkenning hiervan is echter uitgebleven.

De Granman (stamhoofd) moest als teken van onderworpenheid aan het koloniale gezag de eed van trouw afleggen in handen van de Gouverneur.

Uit het bovenstaand kan de gevolgtrekking worden gemaakt dat:

- a. het binnenland en dus ook het gebied Sipaliwini (het gebied van in stamverband wonende groeperingen) in de koloniale periode als verzorgingsgebied werd beschouwd en ook als zodanig werd behandeld;

- b. de rol van de Inheemsen als verzetsgroepering in de periode van de aanvallen van Marrons op de plantages en gericht tegen het koloniale bestuur was uitgespeeld. Hierdoor hadden de vredesverdragen tussen de Marrons en het koloniale bestuur een veel duidelijker, maar ook meer afdwingbaar karakter;
- c. het niet formeel erkennen van de bestuursstructuur van de Marrons door de koloniale machthebbers geen invloed heeft gehad op de de facto erkenning hiervan, doordat vanaf 1857 de Granman en later ook de Kapiteins en Basja's, financiële vergoeding ontvingen van het centrale bestuur in Paramaribo hetgeen tot en met heden het geval is;
- d. de interactie en communicatie tussen het binnenland en het centrale bestuur beheerst werden door de verdragsbepalingen, weshalve van een relatieve autonomie van deze Marrons binnen de context van de kolonie sprake was.

Aanvankelijk werd het contact tussen de boslanddignitarissen en het koloniale bestuur onderhouden door posthouders, assistenten van deze functionarissen die moesten toezien op de naleving van de verdragsbepalingen. Naderhand (1816) werden diverse instanties belast met het toezicht op de Marrons waarvan kunnen worden genoemd;

- het departement voor Algemeen Bevredigde Bosnegers;
- het Commissariaat voor de inlandse bevolking (1828);
- de Raad-Commissaris voor de inlandse bevolking en het armwezen, het onderwijs en kerkelijke zaken;
- de Gouvernementssecretaris (1833);
- de Procureur Generaal;
- de Inspectie der domeinen van de Nijverheid en de Landbouw.

De de jure en de facto erkenning van de Marrongemeenschappen door het koloniale bestuur in Suriname ondergaat in 1865, als gevolg van het Regeringsreglement voor de kolonie Suriname, een wijziging in de uitvoering.

De Gouverneur die tot dan toe met de uitvoerende macht was belast en die door een Raad van Bestuur werd ondersteund, werd nu geconfronteerd met de Koloniale Staten als controlerende instantie namens het volk. Zowel het Regeringsreglement als de Staatsregeling gingen uit van een eenheidsstaat, hetgeen inhoudt dat de beslissingen welke door de structuren voortvloeiende uit deze wettelijke regelingen zouden worden genomen algemeen geldig en bindend zouden zijn.

Toch bleek, dat de geldigheid van deze beslissingen tot het kustgebied beperkt was, terwijl in het binnenland de Granmans de feitelijke gezagsdragers waren.

Wanneer in 1863 het koloniale bestuur overgaat tot de indeling van het territoir in 15 districten (Koninklijk Besluit 1862 no. 26) dan blijkt uit de grenzen van deze districten, dat het binnenland niet wordt gerekend tot bewoond gebied. Zo staat in art.1 van voornoemd Koninklijk Besluit, dat de indeling slechts geldt voor het bewoond gebied.

Ook in dit geval kan worden geconcludeerd, dat aan het binnenland, het woongebied van Indianen en Marrons, een grote mate van autonomie was toegekend, hetgeen ook in de periode van het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden geleid heeft tot het voeren van een andersoortig beleid door en vanwege de centrale overheid naar het binnenland toe.

De hier gepleegde historische uiteenzetting van het binnenland is relevant, omdat bij de inspanningen te geraken tot ontwikkeling van Sipaliwini als district evenals de concipiëring van een geëigende bestuurs- en beheersstructuur voor bedoeld gebied, rekening zal dienen te worden gehouden met de historisch gegroeide belangen en claims, normen en waarden van de ter plaatse levende groeperingen, maar bovenal met de cultureel bepaalde bestuursstructuren die de facto worden erkend, maar die formeel geen plaats hebben in de ontwikkelingsstrategie voor het binnenland van de centrale overheid.

1.2. Bestuur

Het verschijnsel “bestuur” is hier gedefinieerd als de formele structuren en processen van politiek bestuurlijke en administratief bestuurlijke aard die het district Sipaliwini op enigerlei wijze mede beïnvloeden en bij gevolg aan dit gebied een bepaald karakter geven.

Deze zienswijze is conform die welke gebezigd is in de voorstudie over Paramaribo teneinde op deze wijze consistentie in het begrippenapparaat te bewerkstelligen en de vergelijkbaarheid te optimaliseren.

De constitutionele structuur van de Republiek Suriname

Daar Suriname een gecentraliseerd bestuur heeft en alle constitutionele organen in Paramaribo gevestigd zijn, worden alle wetgevingsproducten in de hoofdstad voorbereid en vastgesteld.

De geldigheidssfeer van wettelijke regelingen is nationaal van aard hetgeen inhoudt dat m.b.t het district Sipaliwini geen afzonderlijke wettelijke regelingen bestaan.

Democratie

Uitgaande van de zienswijze, dat democratische structuren en processen een zekere mate van participatie aan de politieke besluitvorming vragen, kan worden gesteld dat voor de bepaling van de mate van democratie in het district Sipaliwini mede zullen gelden de condities waaronder de plaatselijke bevolking vrij is haar eigen politieke structuren op te zetten en te doen formaliseren, naast het traditioneel deelnemen aan de algemene, vrije en geheime verkiezingen conform de bepalingen van de kieswet en het kiesbesluit.

Het eigenstandig opzetten van politieke structuren is een der indicatoren van het besef, dat de eigen (gebieds) belangen het best door eigen inspanningen kunnen worden gerealiseerd en dus tevens de indicator voor het politieke bewustzijn.

Hoewel stedelijke politieke partijen zich over het algemeen in hun verkiezingsprogramma's en anderszins uitlaten over de problematiek in het binnenland, kan worden gesteld, dat er thans vier politieke partijen bestaan die zich nagenoeg uitsluitend op de problematiek in het binnenland hebben geconcentreerd en waarvan de voormannen eveneens uit het binnenland afkomstig zijn, zo niet familiale wortels in het binnenland hebben. De politieke partijen die hier bedoeld worden zijn:

- de ABOP (Algemene Bosneger Partij)
- de BEP (Bosneger Eenheids Partij)
- Seeka en
- de Amazone partij.

Naast het indiceren van een groeiend politiek bewustzijn onder de binnenlandse bevolking, duidt de oprichting van politieke partijen eveneens op een zekere mate van onvrede en onbehagen met de wijze waarop de belangen van het binnenland door de hoofdstedelijk geïnitieerde politieke partijen en partijcombinaties in de loop der tijden zijn behartigd.

Deze belangen concentreren zich voornamelijk op de historisch verworven grondenrechten welke door het centrale bestuur in Paramaribo niet zouden worden geëerbiedigd.

De gedragslijn van de centrale overheid waarin concessies worden toegekend aan ondernemingen, zonder erkenning van deze rechten leidt tot schade aan de traditionele economische belangen, verkleining van de ontplooiingsmogelijkheden voor de plaatselijke bevolking en de ondermijning van het traditionele gezag, zo menen de eerder genoemde politieke partijen.

Politieke representatie

Het district Sipaliwini is, conform de kieswet (s.b. 1987 no.62) in de Nationale Assemblée met vier leden vertegenwoordigd (8% van het totaal aantal zetels van 51). De vier zetels werden bij de verkiezingen van het jaar 2000 als volgt ingevuld:

Nieuw Front	2 zetels
Millennium Combinatie	1 zetel
D.N.P. 2000	1 zetel

Voor wat betreft de distributie van de D.R. en R.R. zetels over politieke partijen was de verdeling als volgt;

Pol Partij	D.R.	R.R.
N.F.	6	38
M.C.	2	12
D.N.P. 2000	1	8
Totaal	9	58

Het bestand aan geregistreeerde kiezers in het district onder studie bedroeg bij de laatst gehouden verkiezingen 17.031 (6,43% van het totaal aantal kiezers landelijk gezien ad 264.966 stemgerechtigden).

Het totaal aantal uitgebrachte stemmen bedroeg bij de laatst gehouden verkiezingen 7.203 (42% van het aantal stemgerechtigden in Sipaliwini).

Van dit aantal bleken 978 stemmen (14% van het aantal uitgebrachte stemmen) ongeldig te zijn. Van het totaal aantal uitgebrachte stemmen kwamen dus 6225 stemmen (86%) voor de bepaling van de zetelverdeling in Sipaliwini in aanmerking. Van het totaal aantal geregistreeerde kiezers in Sipaliwini bedraagt het aantal stemmen dat daadwerkelijk de uitslag van de verkiezingen bepaald heeft 36%. Een dergelijke uitkomst kan niet als positief worden beschouwd voor het democratisch gehalte van dit district daar minder dan de helft van het aantal geregistreeerde kiezers enige politieke invloed uitgeoefend heeft.

Het aantal inwoners in Sipaliwini bedroeg volgens de cijfers van het C.B.B. in het jaar 2000 24.696. Van dit aantal is dus 70% stemgerechtigd.

Indien uitgegaan wordt van het aantal geldig uitgebrachte stemmen betekent zulks, dat slechts 26% van de bevolking daadwerkelijk enige invloed heeft op het politieke gebeuren in het land en in het district.

Naar ressorten was de bevolking in 1999 als volgt ingedeeld. Bij deze indeling is tevens de bevolkingsdichtheid per ressort vermeld.

Ressort	Populatie	Dichtheid
Tapanahony	8.545	0,2
Boven Suriname	13.484	1,8
Boven Saramacca	642	0,1
Boven Coppename	519	0,0
Kabalebo	691	0,0
Coeroeni	815	0,0
Totaal	24.696	0,2 (Bron.C.B.B.)

De ressorten van Sipaliwini hebben haast allen één of meer bestuursopzichters die ter plaatse of in Paramaribo gestationeerd zijn, zulks afhankelijk van het aantal huishoudens.

Vanwege de uitgestrektheid van het district is de overheid er toe overgegaan het aantal bestuursposten uit te breiden.

Binnen het ressort Tapanahony kan Stoelmanseiland als ontwikkelingscentrum worden beschouwd. Er is een streekziekenhuis, facilitaire voorzieningen, een bestuursdienst, een afdeling van het C.B.B., een dependance van de Ministeries van Sociale zaken en Volkshuisvesting, Justitie en Politie, L.V.V, en Openbare Werken, terwijl het Nationaal Leger ter plaatse gesitueerd is.

Invloed van de strategische planning

Zoals eerder gesteld is het binnenland vanuit de visie van het koloniale bestuur en eveneens gedurende de periode van het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden een verzorgingsgebied geweest.

De verklaring voor deze constatering is terug te vinden in de diverse verdragen die met de Marrons gesloten zijn.

Het gevolg van de bepaling van het binnenland tot verzorgingsgebied is geweest, dat de binnenlandse bevolking vanuit het kustgebied, met name Paramaribo, werd voorzien van de nodige en noodzakelijke goederen.

Gesteld kan worden, dat noch het Tienjaren Plan (1957-1966) noch de twee vijfjaren plannen die daarop zijn gevolgd een duidelijke strategie hadden m.b.t. de ontwikkeling van het binnenland. De projecten die in het kader van deze plannen werden uitgevoerd waren allen gericht op het realiseren van doelen in het kustgebied.

De ontwikkelingsconceptie voor het binnenland welke na de staatkundige onafhankelijkheid zou moeten worden gevoerd, is terug te vinden in het Programma voor de Sociaal-Economische ontwikkeling van Suriname (S.P.S. 1975).

De generale conceptie voor de ontwikkeling van Suriname was er één welke gericht zou moeten zijn op de verwerving van de zelfstandigheid, welvaart en welzijn voor de bevolking. In deze conceptie is de zienswijze verwerkt, dat bij het ontwerpen van plannen voor het binnenland rekening zou moeten worden gehouden met de sociale structuur en de cultuur van de ter plaatse levende groepen. Voorts was de beleidsmaker van oordeel dat het leefklimaat in dit gebied verbeterd zou moeten worden teneinde de migratie van boslandbewoners naar de stad terug te dringen.

De aandacht werd te dien einde gevestigd op het scheppen van werkgelegenheid, het treffen van onderwijsvoorzieningen, verbetering van de gezondheidszorg en het scheppen van meer recreatiemogelijkheden. Dit programma voorzag tevens in een systeem van permanente landbouw in plaats van de traditionele methode van "shifting cultivation", de aanleg van zandwegen, verbetering van woningen evenals het treffen van voorzieningen op het stuk van elektra en waterleiding.

In het programma voor de Sociaal Economische Ontwikkeling van Suriname werd uitgegaan van de groeipolentheorie op grond waarvan onderscheid werd gemaakt tussen:

- Oude concentratiegebieden; (Paramaribo, Nickerie, Moengo);
- Nieuwe concentratiegebieden (West-Suriname) bedoeld als productiegebied;
- Verzorgingsgebieden: de concentratie van boslandbewoners ten zuiden van het Van Blommenstein stuwmeer als: Goejaba, Poesoegroenoe, dorpen langs de Lawa en de Tapanahony, Drietabiki, Cottica.

Voorts valt op, dat in het M.O.P. van 1975 het binnenland wordt aangeduid als verzorgingsgebied, terwijl wederom de nadruk wordt gelegd op de economische en industriële ontwikkeling van Suriname in de betekenis van het kustgebied.

Fondsen die in de periode tussen 1975 en 1981 in het kader van de ontwikkelings-samenwerking tussen Suriname en Nederland ter beschikking werden gesteld van particuliere organisaties, (O.P.O.= Ontwikkelingsprojecten Particuliere Organisaties) hadden voor wat betreft het binnenland betrekking op:

- a. de bouw van scholen en internaten;
- b. de bouw van gemeenschapscentra;
- c. landbouwontwikkeling binnenland;
- d. medische voorzieningen.

De periode van het militair bewind (1980 - 1987) wordt terzake van de ontwikkelingsvisie over Suriname beheerst door de regeringsverklaring van 1980 waarin de vernieuwingsgedachte in de vier vernieuwingen is verwoord te weten:

- a. Vernieuwing van de politiek-bestuurlijke orde;
- b. Vernieuwing van de sociaal-maatschappelijke orde;
- c. Vernieuwing van de sociaal-economische orde;
- d. Vernieuwing van de educatieve orde.

In deze verklaring werd het feit onderkend, dat er sprake is van een onrechtvaardige kloof tussen stadsbewoners en districtsbewoners.

De beleidsmakers in deze periode hadden m.b.t. het binnenland specifieke gedragslijnen bepaald voor de ontwikkeling van het binnenland met name:

- a. het scheppen van ontwikkelingskernen;
- b. het bouwen van krutu hoso's;
- c. het aanleggen van bosontsluitingswegen om bepaalde gebieden in het binnenland uit hun isolement te halen.

Het was in deze periode, dat de regering tot het inzicht kwam, dat de toen bestaande districtsindeling zowel bestuurs-technisch als sociaal-ruimtelijk niet voldeed aan de moderne eisen van functionaliteit van het grondgebied. Op grond van dit criterium werd een indeling van het grondgebied gemaakt in:

- a. het kustgebied;
- b. het bewoonde gebied;
- c. het schaars geoccupeerde gedeelte van het binnenland.

De nota inzake de nieuwe districtsindeling (1983) vermeldt voorts, dat het binnenland vanwege haar schaarse occupatie en specifieke problemen op het gebied van de bereikbaarheid, losgekoppeld is van de overige districten en gezamenlijk onder een district is gebracht, onder een specifieke dienst of bureau dat zich primair vanuit Paramaribo bezighoudt met de problemen van de binnenlandbewoners. Volgens deze nota zouden vervolgens aan z.g. woonkernen bevoegdheden moeten worden overgedragen, daar waar er sprake is van een relatief hoge woonintensiteit.

De binnenlandse oorlog van 1984 tot 1992 heeft echter een spoor van vernietiging achtergelaten van de productiestructuren, de transportinfrastructuur, de huisvesting van de plaatselijke bevolking. Nieuwe vraagstukken op het gebied van vluchtelingen en een

verhoogde urbanisatie en de daarmee gepaard gaande huisvestingsproblematiek doen zich nu gelden.

De nieuwe regering die na de militaire periode aantreedt, had zich voorgenomen niet slechts de vrede te herstellen, maar tevens de verdere opbouw van het binnenland ter hand te nemen. De regering had zich tevens tot taak gesteld structuren te ontwikkelen die de boslandbewoners betere aansluiting bij de samenleving zouden moeten verschaffen een en ander met in achtneming van de culturele normen en waarden van betrokkenen (Regeringsverklaring 1988-1993).

In de beleidsnota van de Stichting Planbureau Suriname (1989) wordt een nieuwe beleidsvisie m.b.t. het binnenland uiteengezet in die zin, dat dit gebied niet meer als verzorgingsgebied, maar als een te ontwikkelen productiegebied zal worden aangemerkt. In deze nota wordt aangegeven, dat bij de ontwikkeling van dit productiegebied getracht zal worden, door integratie van de lokaal aanwezige hulpbronnen en sociaal-economische structuren een basis te vormen voor een ontwikkeling welke door de lokale bevolking wordt gedragen. Factoren die het welslagen van een dergelijk beleid zouden moeten bevorderen hebben betrekking op:

- a. het verwerven van land conform de nationale wetgeving;
- b. het stimuleren van inkomsten genererende en productie verhogende activiteiten door de bevolking;
- c. het verbeteren van transport en communicatie mogelijkheden;
- d. het gebruiken van aangepaste technologie ter vermindering van verspilling en verhoging van de schaarse hulpbronnen welke gemakkelijk beheersbaar zijn door de lokale bevolking.

In het kader van de oplossing van de vraagstukken die als gevolg van de binnenlandse oorlog waren ontstaan, werden de volgende plannen opgesteld:

- a. Noodhulpplan gericht op herstel van de preciaire voedselsituatie;
- b. Hervestigingsplan bedoeld om evacuees in hun oorspronkelijk woongebied terug te krijgen;
- c. Herstelplan, hetgeen inhoudt het repareren en restaureren van de voorzieningen die als gevolg van de oorlog vernietigd zijn;
- d. Het ontwikkelingsplan.
Het doel van dit ontwikkelingsplan was het realiseren van een bestendige, geïntegreerde rurale economie onder voorwaarde van vrede en veiligheid.

Het geïntegreerd ontwikkelingsplan, zoals verwoord in de regeringsverklaring van 1992, hield onder meer het volgende in:

het scheppen van betere voorwaarden teneinde particuliere ondernemers te stimuleren tot het vestigen van productie-eenheden in het binnenland.

Hierbij werd gedacht aan de exploitatie van Natuurlijke hulpbronnen.

In november 1991 werd te Bonaire het Raamverdrag voor Vriendschap en nauwere Samenwerking tussen Suriname en Nederland gesloten. In het protocol bij dit verdrag werd een bedrag van 50 miljoen Nederlands courant t.b.v. de wederopbouw van het binnenland door Nederland aan Suriname ter beschikking gesteld.

Deze middelen werden onder beheer gesteld van het Fonds Ontwikkeling Binnenland (F.O.B.)

In het Vredesakkoord dat een jaar hierna tussen de regering van Suriname enerzijds en het Jungle Commando en de Tucajana Amazones anderzijds werd gesloten, was aangegeven dat het de regering ernst was met de ontwikkeling van het binnenland. Zo zouden de medische voorzieningen worden hersteld, evenals het onderwijs en de sociale voorzieningen, het gebied van de eerste levensbehoeften en zouden tevens de energie- en watervoorziening, transport en infrastructuur worden gerehabiliteerd.

In artikel 4 van dit Vredesverdrag wordt een instituut aanbevolen voor de samenspraak tussen overheid en binnenland n.l. de Raad voor de Ontwikkeling van het Binnenland (R.O.B.).

In dit akkoord worden tevens de rechten op de grond aan de orde gesteld evenals de te treffen juridische regelingen over de positie van de boslanddignitarissen.

De overheid zou, aldus dit akkoord, bewerkstelligen dat binnenlandbewoners een zakelijke titel op door hen aangevraagde gronden in hun woongebieden krijgen.

Ter coördinatie van de ontwikkelingsactiviteiten in het binnenland, werd de Commissie Ontwikkeling Binnenland geïnstalleerd als beleidsinstrument van de Minister van R.O. bestaande uit vertegenwoordigers van de Nederlandse Ambassade, de ministeries van R.O., PLOS, Onderwijs, Volksgezondheid, L.VV. en de R.G.D.

In het M.O.P. 2002-2005 wordt opgemerkt, dat de ontwikkeling van de natuurlijke hulpbronnen in het binnenland wordt gestagneerd door o.a:

- de grondenrechten- problematiek;
- de bereikbaarheid;
- de spreiding van de bevolking;
- de lage bevolkingsdichtheden en
- de beschikbaarheid van nutsvoorzieningen.

Er wordt voorts gewezen op de infrastructuur die zou moeten worden verbeterd wil men de productie in dit gebied op gang brengen.

Gepleit wordt voor het voeren van een beleid toegespitst op de ontwikkeling van natuurlijke hulpbronnen, ecotoerisme, houtbewerking, kunstnijverheid, landbouw en de verwerking van landbouwproducten.

Voorts zou het beleid moeten werken aan de verbetering van de nutsvoorzieningen, onderwijs en de gezondheidszorg.

Extra gouvernementele contacten met het binnenland

a. Het onderwijs

Sinds de 18^e eeuw spelen de kerken, met name de Evangelische Broedergemeente en de Rooms Katholieke gemeente bij de verzorging van het onderwijs in het binnenland een voorname en betekenisvolle rol. Zendelingen van beide kerken naar het binnenland, hielden zich niet slechts bezig met het verkondigen van het evangelie, maar ook met het onderwijs omdat onderwijs nodig was om het evangelie te begrijpen. Deze situatie is niet veranderd zij het, dat de overheid dit onderwijs voor het grootste deel subsidieert.

Intussen zijn ook andere kerken, zoals de Volle Evangelie gemeente met onderwijsactiviteiten in het binnenland bezig (zie bijlage).

b. Gezondheidszorg

De gezondheidszorg in het binnenland is sinds 1753 door missionarissen uit Nederland geïnitieerd, genaamd Medische Zending.

De gezondheidszorg in het binnenland werd in het jaar 1979 door de overheid overgedragen aan de MEDIZEBS, een formeel samenwerkingsverband tussen de medische zending van de E.B.G.S. en de Pater Albrinck Stichting. Deze organisatie wordt voor 80% door de overheid gesubsidieerd, terwijl het overige deel van de begroting door donorfinanciering wordt gerealiseerd.

De organisatie heeft de eerste lijnzorg van bewoners in het binnenland en voert het beheer over 47 poliklinieken verspreid over verschillende dorpen in het binnenland.

c. Productie

Het aantal n.g.o.'s dat zich met productieve activiteiten in het binnenland bezighoudt, is na de binnenlandse oorlog toegenomen.

In 1994 werd een bedrag van Nf. 6 miljoen uit het door Nederland toegewezen bedrag van Nf. 50 miljoen uitgetrokken voor de financiering van projecten uit de n.g.o. sector.

Het betrof hier projecten welke verband hielden met gemeenschapsontwikkeling, gender gerelateerde onderwerpen, duurzame landbouw, capaciteitsopbouw, gezondheidszorg en

inkomsten genererende projecten. Tussen 1994 en 2003 waren 77 projecten in dit kader geaccordeerd.

Internationale organisaties

a. De Europeesche Commissie

financiert sinds 1994 het Micro Projecten Programma dat onder beheer staat van het ministerie van PLOS.

De financieringsovereenkomst bij dit programma geeft aan dat de te financieren projecten moeten worden verdeeld over het kustgebied en het binnenland.

b. Inter American Development Bank

financiert het Community Development Programme voor US \$ 12,8 miljoen.

c. Het World Wild Life Fund

- Pan American Health Organization;
- U.N.D.P.
- U.N.I.C.E.F.
- I.L.O.

financieren projecten van lokale organisaties en van de overheid.

Het W.W.F.en de U.N.D.P. financieren projecten die verband houden met het behoud van de biodiversiteit en de milieubescherming, terwijl de I.L.O projecten financiert verbandhoudende met de rechten van Inheemsen en Marrons.

1.3. Onderwijs, Cultuur en overige Nutsvoorzieningen

Onderwijs

Het onderwijs in het binnenland heeft, vanwege de ongelijke condities tussen de stad enerzijds en het binnenland anderzijds voor wat betreft de georganiseerde overdracht van kennis op het niveau van het basisonderwijs, voortdurend met problemen te kampen gehad.

De factoren die hieraan ten grondslag liggen houden verband met:

- a. de voorziening in leerkrachten vanuit Paramaribo welke niet optimaal geschiedt;
- b. de inadequate infrastructuur naar de gebieden toe;
- c. de relatief grote afstandelijkheid van scholen tot de woongebieden;
- d. het tekort aan leermiddelen;
- e. het gebrek aan adequate woningen voor leerkrachten.

Het onderwijs in het binnenland wordt gecoördineerd door de afdeling Onderwijs Binnenland van het Ministerie van Onderwijs en Volksontwikkeling.

In 1975 werd de boslandakte(opleiding) ingesteld voor de opleiding van leerkrachten die daarna bevoegd zouden zijn om les te geven op de basis scholen in het binnenland. De opleiding had een duur van vier jaar en de minimale vooropleidingseis was het afgerond hebben van het basisonderwijs.

Echter keerden niet alle opgeleiden in deze richting terug naar het binnenland, een situatie die verergerde tijdens de binnenlandse oorlog.

In het district Sipaliwini zijn er 37 scholen voor basisonderwijs die onder beheer staan van het Openbaar Onderwijs, Buitengewoon Onderwijs, E.B.G.S., R.K.B.O., de Volle Evangelie en de Bahai gemeente. De gemeentescholen worden door de overheid gesubsidieerd.

In de periode 1994 - 1998 zijn scholen gerenoveerd in de dorpen Djumu, Semoisie, Asidonhopo, Guyaba en nieuw Aurora. Op al deze locaties zijn tevens onderwijzerswoningen gebouwd.

Bij deze activiteiten heeft de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs Suriname een voorname rol gespeeld.

Cultuur, Sport en Recreatie

De beste sportcentra bevinden zich op Apoera. Ter plaatse bevinden zich een voetbalveld, een basketbalveld een volleybal- en cricketveld. Voorts zijn er lokaliteiten bestemd voor vermakelijkheden opgezet.

Van de 69 dorpen in het ressort Boven Suriname beschikken 11 over een voetbalveld.

Tien dorpen zijn voorzien van een Krutu hoso en recreatiezaal.

Er zijn in totaal 6 kerkgebouwen in het ressort Boven Suriname en 13 in het ressort Tapanahony.

Op dit gebied zijn vooral de n.g.o's aangesloten bij het Forum n.g.o's actief. Het betreft hier lokale basis organisaties die op projectmatige wijze uitvoering geven aan hun voornemens op dit gebied

1.4. Milieu en Veiligheid

Milieu (water)

In het district Sipaliwini wordt over het algemeen gebruik gemaakt van oppervlakte water uit kreek en rivieren als drinkwater.

Als gevolg van de vervuiling van dit water door het kwik dat door gouddelvers wordt gebruikt, worden steeds meer putten aangelegd voor de watervoorziening. Zulks vindt plaats aan de Sarakreek, Marowijne, Tapanahony en Kabalebo.

In de westelijk gelegen ressorten beschikken Kwamalasemutu en Apura deels over pompfaciliteiten voor leidingwater. Anderzijds wordt te Apura drinkwater gedistribueerd door de S.W.M.

Slechts 5 dorpen in het gebied Boven Suriname en 2 in Tapanahony te weten, Drie Tabiki en Langa Tabiki beschikken over waterpompen waarmee rivierwater wordt opgepompt en gedistribueerd.

Over het algemeen is de toegang tot waterbronnen erg moeilijk vanwege de compacte vegetatie, de zachte grond en het gebrek aan wegen.

Milieu (elektra)

De energievoorziening in de gemeenschappen vindt plaats door middel van lichtmotoren van het Ministerie van N.H. (Dienst Elektrificatie). In het ressort Boven Suriname zijn 25 dorpen en in Tapanahony 17 dorpen voorzien van lichtmotoren. Deze draaien slechts enkele uren per avond en zijn voortdurend defect vanwege gebrekkig onderhoud. Sommige particulieren hebben de beschikking over hun eigen lichtmotor die ingezet wordt t.b.v. de eigen belangen en het eigen personeel ter plaatse.

Een mini krachtcentrale die bij Poketi in de Tapanahony was gebouwd, is sinds de binnenlandse oorlog defect en niet meer hersteld.

Uit het Fonds Ontwikkeling Binnenland werden zonnepanelen gefinancierd en geïnstalleerd te Kwamalasemutu in het ressort Curuni.

In het ressort Boven Coppename is slechts Kaaimanston van elektriciteit voorzien.

In het ressort Kabalebo wordt de stroomvoorziening vanuit Apura verzorgd door de E.B.S. Teneinde brandgevaar te voorkomen zal men evenwel de tassie daken moeten vervangen.

Veiligheid

De posten ter handhaving van de openbare orde zijn in dit district beperkt. Dit houdt verband met het verspreide woonpatroon van de bevolking. In de dorpen zorgt het traditionele gezag voor de handhaving van de orde.

Locaties waar de politie gestationeerd is zijn: Apura en Stoelmanseiland.

De vraagstukken die ontstaan als gevolg van de toenemende goudwinning vereisen grotere inzet van de politie vooral in het ressort Tapanahony.

Knelpunten welke zich bij de handhaving van de orde voordoen zijn het tekort aan middelen en het gevaar voor malaria besmetting van dienstdoende ambtenaren

1.5. Volksgezondheid

Het Ministerie van Volksgezondheid financiert bijkans 80% van de exploitatiekosten van de gezondheidszorg in het binnenland die voornamelijk plaatsvindt door de MEDIZEBS. Het betreft hier de preventieve en de curatieve zorg (primary health care).

Het Ministerie van Sociale zaken neemt de curatieve uitgaven voor binnenland bewoners in de ziekenhuizen voor zijn rekening. Het grootste deel van de bewoners uit het binnenland worden gerekend tot de on- en min vermogenden op grond waarvan kosteloze geneeskundige behandeling plaatsvindt. Het grootste deel van de patiënten uit het binnenland worden in het Diakonessenhuis opgenomen vanwege de integratie tussen dit ziekenhuis en de Medische zending van de E.B.G.S. die in mei 2001 een samenwerkingsverband formaliseerde met de Pater Albrinck Stichting.

Knelpunten in de binnenlandse gezondheidszorg worden gevormd door het niet altijd op tijd financieren van de begroting van de MEDIZEBS door de overheid met het gevolg dat dienstverleners zoals de Surinaamse Zending's Vliegdiens niet kunnen worden betaald en het niet tijdig vergoeden van ziekenhuizen door het Ministerie van Sociale Zaken.

De meest voorkomende ziektes onder de bevolking van Sipaliwini zijn: diarree, koorts, griep, braken, wormen, malaria. Voorts hebben sexueel overdraagbare ziektes zich, als gevolg van de toename van de goudelverij verspreid over de bevolking.

Vanwege de relatief grote verspreiding van dorpen en de afgelegen ligging in de ressorten Boven Saramacca, Boven Coppename, Tapanahony, Kabalebo en Curuni, is het bereik van de ziekenzorg en pre-natale zorg beperkt.

1.6. Transport en Communicatie

Transport

De transport infrastructuur is beperkt tot de regionale wegverbinding Zanderij-Avanavero-Apura in de ressorten Boven Coppename en Kabalebo.

Vanwege het feit dat bepaalde bruggen die tijdens de binnenlandse oorlog vernietigd waren nog niet zijn hersteld, zijn bepaalde dorpen slechts via de lucht en de rivier bereikbaar. Apura heeft wel een goed gestructureerd wegennet.

Er zijn airstrips te Washabo en Avanavero. Over de Corantijn wordt een tweewekelijkse transportdienst onderhouden tussen Apura en Nieuw Nickerie per motorboot. Te Apura wordt van een haven gebruik gemaakt van waar uit steenslag uit de Grassalco mijnen en

van Kamp 52 wordt ingeladen in sleepboten en pontons ter verscheping naar Paramaribo en elders.

De rivieren zijn echter in de droge tijd moeilijk bevaarbaar, maar ook vanwege de vele stroomversnellingen die er zijn.

Communicatie

De telecommunicatie is in dit district gebrekkig daar vele voorzieningen tijdens de binnenlandse oorlog werden vernietigd.

In de westelijke rersorten zijn de dorpen Kwamalasemutu en Apura slechts via de zenders van de MEDIZEBS en de PAS te bereiken. Slechts die dorpen waar medische posten zijn beschikken over zenders.

De uitzendingen van de Surinaamse radio en t.v. stations worden niet optimaal ontvangen. Brownsweg, Guyaba, Adjuma kondre, Apura en het Lelygebergte werden geïdentificeerd voor de plaatsing van cell sites met een reikwijdte van 60.000 km².

Het telecentrum te Guyaba is voorzien van 2 met zonnepanelen bestuurde fixed cellulair toestellen met de mogelijkheid van telefoon, fax en internet.

Teneinde de telefoonverbindingen uit te breiden naar de verder zuidelijk gelegen gebieden van Boven Suriname zal een versterker te Guyaba worden geïnstalleerd.

1.7. Economie en Industrie

Het gebied Sipaliwini heeft de volgende economische en industriële potenties:

- a. bosbouw;
- b. mijnbouw;
- c. landbouw, veeteelt en visserij;
- d. toerisme;

Ook in dit gebied blijkt de overheid de grootste werkgever te zijn, terwijl incidenteel werkgelegenheid wordt gecreëerd door particulieren met name concessionarissen in de hout sector.

In het Kabalebo gebied is het staatsbedrijf Grassalco die steenslag exploiteert actief terwijl het toerisme toeneemt.

Bosbouw

Deze sector is van toenemende betekenis voor de nationale productie.

De Stichting Bostoezicht en Bosbeheer, voorheen 's Lands Bosbeheer, heeft in Sipaliwini een aantal arealen onder haar beheer. Deze stichting heeft tevens het beheer over de vergunningen van een aantal concessiehouders en administreert de omvang van de diverse houtsoorten die er gekapt worden. Zij is tevens belast met de inventarisatie van de rondhoutreserve in dat gebied. Deze stichting ontwerpt de voorwaarden waaraan concessionarissen moeten voldoen.

Als gevolg van de toename van de rondhoutproductie, mede als gevolg van de productie arealen en het op de voorgrond treden van kapitaalcrachtige ondernemingen, is deze sector van eminent belang voor de nationale economie.

Hieronder volgt een overzicht van de rondhoutproductie in Sipaliwini zoals becijferd in de structuur analyse van het Planbureau.

JAAR	RONDHOUT IN M3	NAT. PRODUCTIE IN %
1994	7.574	7,5
1995	2.954	2,7
1996	1.230	0,6
1997	41.169	22,5
1998	12.219	8,4
1999	9.706	10,3
2000	19.114	10,8

Mijnbouw

Langs de Lawa, Marowijne en de Tapanahoni vormt kleinschalige goudwinning een belangrijke bron van inkomsten voor de plaatselijke bewoners, maar deze vorm van goudwinning draagt evenzeer bij tot de vervuiling van de rivieren als gevolg van het grootschalig gebruik van kwik. Ook de sociale ontwrichting en de negatieve beïnvloeding van culturele normen en waarden, mede als gevolg van het participeren van Braziliaanse goudzoekers, zijn hiervan de uitwassen.

In 1998 waren er in totaal 22 vergunningen voor exploitatie, exploratie, verkenning en klein mijnbouw.

Er was in dat jaar een concessie voor de winning van natuursteen en 33 concessies voor de exploitatie van bouwmaterialen aan de Boven Coppename en de Kabalebo.

Landbouw, Veeteelt en Visserij

Landbouw is het hoofd middel van bestaan in dit gebied, meer speciaal voor het eigen levensonderhoud. De wijze waarop landbouw wordt bedreven is de methode van “shifting cultivation”.

Het hoofdgewas is pomtayer in het ressort Kabalebo, gevolgd door bacoven en bananen bestemd voor de handel. Afzetmarkten zijn: Nickerie, Guyana en Paramaribo.

Rijstbouw is van belang voor de zelfvoorziening. Ten behoeve van de verwerking is te Apoera een rijstpellerij geplaatst en te Section een cassavemolen.

In het Tapanahoni gebied wordt cassave geteeld voor de kwak bereiding. Te Langa Tabiki, Skin Tabiki, Lokaloka, Drie Tabiki en Nason zijn cassavemolens geplaatst.

Te Abenaston aan de Boven Suriname is er een agrarisch project uitgevoerd met medewerking van de IICA. Draagmieren vormen evenwel een bedreiging voor dit project waardoor het Ministerie van R.O. zich verplicht voelde deze plaag te bestrijden.

Veeteelt is in Sipaliwini minimaal ontwikkeld vanwege culturele gewoonten.

Op Langa Tabiki en Metal worden op bescheiden schaal scharrelkippen gekweekt, terwijl karbouwen voor houtsleep en voor de slacht worden gehouden.

Visserij wordt voor de zelfvoorziening bedreven. Het overschot wordt verkocht.

Deze bedrijfstak heeft echter veel te lijden van de vervuiling van het water. Te Pokigron en Kwamalasemutu zijn koelfaciliteiten geïnstalleerd.

Toerisme

Het gebied bevat legio mogelijkheden voor ecotoerisme o.a. als gevolg van de biodiversiteit, de schoonheid van het landschap, de watervallen en stroomversnellingen in de rivieren. In het Boven Suriname gebied zijn er diverse toeristen oorden als Kumalu, Apesina, Bakaboto, Tei Wei, Awaradam, Jaw Jaw, Taphuku, Atudendu, Kikibanja, Dampati, en Kosindo.

In het Tapanahoni gebied is het Paloemeu oord bekend evenals het Kasikasima gebergte.

Toeristenattracties in het Boven Saramacca gebied zijn Posugrunu en de Ebbatop.

De meeste oorden worden door de plaatselijke bewoners geëxploiteerd. Een deel van deze lokale exploitanten is een samenwerkingsverband aangegaan met de METS.

Knelpunten in de ontwikkeling van het ecotoerisme liggen op de volgende gebieden:

- a.. de bereikbaarheid van de oorden waardoor de attracties duur zijn;
- b. de negatieve gevolgen van de goudwinning;
- c. de exploitatie die vaak amateuristisch is.

Boven Suriname en de Raleighvallen zijn opgenomen in een Tourism Development Plan van het Ministerie van T.C.T. in casu de Stichting Toerisme Suriname.

In het toerisme gebeuren van Sipaliwini is de rol van Conservation International in het oog springend.

In 1993 had de regering van Suriname transnationale Aziatische investeerders uitgenodigd om na te gaan, in hoeverre het mogelijk zou zijn grote houtkapondernemingen in het binnenland van Suriname te vestigen.

Het ging om in totaal 3 á 5 miljoen ha. bos bijkans 40% van het Surinaamse territorium.

Hoewel deze investeerders (MUSA, BERJAJA en SURI ATLANTIC) geen goede reputatie hadden voor wat betreft de milieu-technische aspecten van de houtkap, werden toch concessievoorstellen aan hen gedaan. Ook in dit geval ging de regering voorbij aan het feit, dat binnen de concessiegebieden Inheemsen en Marrons hun woongebied hadden.

Conservation International Suriname deed toen alternatieven aan de hand en wel tot conservering van het bos, waarbij de conservering gekoppeld zou worden aan natuurtoerisme. Voorts werd het medicinale plantenproject, met participatie van gerenommeerde farmaceutische bedrijven zoals Bristol Myers en Dow Agro Chemicals, gelanceerd. Met Conservation International Amerika (de moeder organisatie) werden parlementariërs in de gelegenheid gesteld een bezoek te brengen aan de Midden-Amerikaanse staat Costa Rica, een staat die internationaal hoog wordt gewaardeerd voor de wijze waarop het bos duurzaam wordt geëxploiteerd.

De acties van Conservation International hebben zeker bijgedragen tot verandering in het bewustzijn van politici in Suriname terzake duurzame ontwikkeling van het bos en het milieu.

De grootschalige concessie aanvragen werden door de regering aangehouden.

Bij presidentieel besluit van juni 1997 werd de Nationale Milieu Raad in het leven geroepen terwijl in maart 1998 het NIMOS (Nationaal Instituut voor Milieu en Ontwikkeling) werd ingesteld. Dit orgaan is verantwoordelijk voor de implementatie en de coördinatie van het nationaal milieu beleid en de milieu wetgeving alsmede de monitoring van de naleving van deze wetgeving.

In juni 1998 werd tussen de staat Suriname en Conservation International Suriname een Memorandum of Understanding getekend m.b.t. de instelling van een Centraal Suriname Natuureservaat.

In voornoemd Memorandum waren de volgende afspraken vervat:

- a. Conservation International Suriname zou een media campagne lanceren om publiciteit te geven aan het natuurreservaat en Suriname zou bijdragen aan de natuurbescherming;
- b. Conservation International zou met relevante stakeholders werken aan het instellen van een beheersplan voor het natuurreservaat;
- c. Conservation International zou helpen bij het opzetten van een financieringsmerk, dat Suriname in staat zou moeten stellen de conservering van haar biodiversiteit te kunnen financieren;
- d. Conservation International zou zich inspannen het natuurreservaat op de werelderfgoed lijst van de UNESCO te plaatsen.

Het Centraal Suriname Natuurreservaat is aangegeven in het Natuurbeschermingsbesluit van 1998 (S.B. 1998 NO.65) en beslaat bijkans 10% van het Surinaamse territorium (1.6 miljoen ha.).

Het bestaat uit de eerder ingestelde natuurreservaten Raleighvallen-Voltsberg, Tafelberg, het Eilerts de Haan gebergte en het tussenliggend gebied.

Per december 2000 is het Centraal Suriname Natuurreservaat op de werelderfgoed lijst geplaatst.

Industrie

Deze is in dit gebied niet ontwikkeld vanwege de gebrekkige infrastructuur.

2.

Formele verbindingslijnen tussen Sipaliwini en de Centrale Overheid

Wanneer in dit onderdeel van de voorstudie de nadruk wordt gelegd op het formele in de verbindingslijnen, dan kan worden geconcludeerd dat wat dit onderdeel betreft de inhoud identiek zal zijn aan die van de overige districten, daar het centralistische karakter van het Surinaamse staatsbestuur geen formele afwijkingen per district toelaat. Dit betekent dus dat dezelfde formele verbindingslijnen die voor het stadsdistrict Paramaribo zijn aangegeven eveneens voor het district Sipaliwini gelden. Korthedshalve wordt dus verwezen naar het gestelde te dezer zake in het document over de voorstudie van Paramaribo. Afwijkende verbindingslijnen tussen Sipaliwini en het Centrale Bestuur zouden dus in de niet-formele, pragmatische sfeer moeten worden gezocht, waarbij de territoriale en demografische aard van het gebied bepalende factoren zouden kunnen zijn.

Zo valt op dat in tegenstelling tot de overige districten, Sipaliwini geen bestuurscentrum heeft van waar uit de administratieve beslissingen worden genomen. Integendeel is de Districts-Commissaris in Paramaribo gesitueerd. Welke praktische consequenties zulks heeft voor het besturen van het district moet aldus worden onderzocht.

Het feit, dat hier sprake is van een omvangrijk territoir met een geringe bevolking en een kleine bevolkingsdichtheid geven aanleiding te veronderstellen, dat uitoefening van overheidscontrole binnen dit gebied op een andersoortige wijze zal dienen plaats te vinden, te meer daar dit gebied eveneens gekenmerkt wordt door infiltratie van illegale Brazilianen. Deze illegale grensoverschrijdingen, gevoegd bij de sociale erupties binnen traditionele structuren van Inheemsen en Marron gemeenschappen evenals de regelmatige bewegingen van drugtransport, luchtvaartuigen in dat gebied, duiden op een situatie waarin de controle van de bevoegde autoriteiten niet optimaal is.

Vanwege zijn situering aan de grens met alle drie buurlanden van Suriname is de kans op schending van de territoriale integriteit, maar ook de politieke onafhankelijkheid van het land relatief groot.

De eerder in het profiel gepresenteerde informatie toont aan, dat de zwakke zuidelijke flank van Suriname ook de infiltratie en bezetting van het grondgebied door vijandelijke troepen, guerrilla strijders uit andere landen en terroristen op eenvoudige wijze mogelijk maakt.

Hoewel er in onze buurlanden geen sprake is van dusdanige turbulenties waarbij er sprake zou zijn van een grote vluchtelingenstroom of grensoverschrijdende militaire dan wel terroristische activiteiten is het zaak voorbereidingen te treffen die de staatssoevereiniteit van Suriname waarborgen.

De hiervoren uiteengezette omstandigheden noodzaken regeringen van Suriname tot het ontwerpen van andersoortige formele verbindingslijnen naar dit district toe, waarbij de veiligheid, de controle, de bescherming en de bewaking de cruciale onderwerpen zullen moeten zijn.

3. Samenvatting van gesprekken met sleutelfiguren

De analyse van de informatie uit de vorige hoofdstukken heeft geleid tot de zienswijze, dat de sector toerisme, meer speciaal het ecotoerisme, op kort termijn de nodige inkomsten voor het district Sipaliwini kan leveren. Immers, het gaat om de identificatie van sectoren binnen het gebied die in redelijke mate inkomsten kunnen genereren resulterend in het voorzien in de behoeften van het gebied conform de principes van het project Decentralisatie en versterking van het lokale bestuur.

Het eco toerisme heeft eveneens spin off effecten naar de bevolking toe, waardoor ook op andere gebieden dan slechts het toerisme, ontwikkelingen in positieve zin kunnen plaatsvinden die de autonomie van de plaatselijke bevolking kunnen vergroten en kunnen leiden tot financiering van de districtskas.

In het kader van de ontwikkeling van het eco toerisme als de meest productieve sector voor de ontwikkeling van Sipaliwini, neemt Conservation International Suriname een zeer opvallende positie in. Deze organisatie voert immers het beheer over het Centraal Suriname Natuur Reservaat dat voor 1998 uit drie afzonderlijke natuur reservaten bestond.

Deze organisatie heeft zich gecommitteerd aan de zaak van de ontwikkeling van het eco toerisme waarin behoud van de biodiversiteit en het gebruik van de natuur t.b.v. de vooruitgang en de voorspoed van het land centraal staan.

Conservation International is bovendien onderdeel van een internationale organisatie die zich in verschillende landen in de wereld beijvert voor behoud van de biodiversiteit en het gebruik van de natuur voor het bereiken van economische doelen.

Deze internationale organisatie heeft daadkracht getoond door in 1997 de regering te kunnen overtuigen van een alternatieve aanwending van het Surinaamse bos en haar heeft kunnen overhalen de houtkap concessies aan MUSA, BERJAJA en SURI ATLANTIC aan te houden.

De afspraken tussen deze organisatie en de regering van Suriname, vervat in de eerder besproken M.O.U., geven blijk van de wil zich in te spannen het binnenland van Suriname niet slechts als ongerept natuurgebied aan de wereld te etaleren, maar zich eveneens te beijveren voor de vergroting van de verdien capaciteit van de in stamverband levende groepen in het binnenland.

Een vergelijking tussen eco toerisme enerzijds en goudwinning en houtkap anderzijds, leert dat de twee laatsten niet duurzaam zijn in die zin, dat voor het nageslacht minder mogelijkheden bestaan deze activiteiten te continueren. Bovendien zijn de negatieve effecten van deze activiteiten op het milieu op den langen duur desastreus voor de bevolking levend in dat gebied.

Het eco toerisme houdt de natuurlijke toestand in stand, zonder negatieve effecten te produceren en is bijgevolg duurzaam, terwijl van de natuur gebruik wordt gemaakt door economische en financiële voordelen te behalen.

Het zijn de hiervoren aangehaalde overwegingen welke geleid hebben tot de keuze van Conservation International Suriname tot een der sleutelorganisaties, naast de Districts-Commissaris die als vertegenwoordiger van de regering in dat gebied, het beleid van de regering uitvoert.

Ondervolgende samenvatting vloeit voort uit gesprekken met vertegenwoordigers van voornoemde organisatie met name de heren mr. R. Nelson en S. Malone Msc. en Mevr. H. Berenstein Msc.

De gespreksdatum was woensdag 26 januari 2005 ten kantore van Conservation International Suriname aan de Kromme Elleboogstraat no. 20.

De gesprekken zijn gevoerd aan de hand van een vragenlijst welke als bijlage aan dit rapport is toegevoegd.

Tevens is gebruik gemaakt van de informatie vervat in een publicatie van deze organisatie en de Inter American Development Bank getiteld: Suriname Tourism Development Assessment and Guide.

1. Samenvatting gesprek Conservation International

De missie van Conservation International(C.I) is het behoud van de biologische diversiteit en het aantonen, dat economische ontwikkeling kan plaatsvinden in harmonie met de natuur.

In de M.O.U. tussen de regering van Suriname en Conservation International Suriname zijn er afspraken gemaakt die samengevat kunnen worden onder de termen toezicht en bijstand. Toezicht op het gebied en bijstand aan de regering.

Conservation International Suriname heeft door middel van promotie activiteiten, met name in New York, er voor gezorgd dat Suriname zijn "green image" verkreeg. Op de persconferentie ter gelegenheid van deze promotie campagne waren 64 landen vertegenwoordigd.

Na de promotie campagne was het nodig een beheersplan voor het gebied (Centraal Suriname Natuur Reservaat) te ontwerpen. Dit beheersplan, bedoeld voor het management is af en is reeds aan de regering van Suriname aangeboden. Aan de tot standkoming van bedoeld beheersplan hebben diverse stakeholders meegewerkt zoals: de plaatselijke bevolking van Kwintis en Saramaccaners, Inheemsen, de Universiteit, n.g.o's, de private sector, de ministeries van T.C.T., R.O., P.L.O.S., Onderwijs, Medicebs.

De uiteindelijke versie van dit plan, dat aan de regering is aangeboden heeft bijkans vier en een half jaar in beslag genomen.

Terzake van het natuur toerisme heeft Conservation International zich voorgenomen een aantal tussentijdse activiteiten uitgevoerd te krijgen welke overigens deel uitmaken van een breder programma.

Dit interim programma zal, voor wat betreft het Centraal Suriname Natuur Reservaat en het gebied Boven Suriname, de volgende onderdelen bevatten:

Met betrekking tot het Centraal Suriname Natuur Reservaat zijn de volgende activiteiten geprogrammeerd:

- a. het voorbereiden van een plan voor de bestemming Foengoe eiland en omgeving, voor de rehabilitatie van bestaande gebouwen en nieuwe constructies;
- b. met Stinasu werken aan de ontwikkeling van een financieel en ondernemingsmodel;
- c. voorbereiden van een toeristisch marketing campagne die zich concentreert op vogelliefhebbers (een vogelbrochure, lessen en kennismakingstoers toevoegen).

De voornemens voor Boven Suriname zijn de volgende:

- a. het initiëren van een programma om te werken met de gemeenschappen aan de Boven Suriname rivier op het gebied van toeristisch onderwijs en culturele bewustwording en de ontwikkeling van toeristische producten gebaseerd op de gemeenschap;
- b. Identificeren en werken met een kerngroep van uitbaters van toeristische faciliteiten om een programma te ontwerpen voor de verbetering van deze faciliteiten inclusief het ontwerpen van een plan van de locatie en een gedetailleerde analyse van elke fysieke plaats(zonne- en windenergie en afvalbeheer inbegrepen) en benodigdheden voor het bedrijfsmanagement.

Conservation International Suriname heeft bij het ontwikkelen van het beheersplan de volgende obstakels ondervonden:

- a. verouderde wetgeving op het gebied van natuurbescherming;
- b. het wantrouwen van de binnenlandse bevolking tegenover de overheid;
- c. de grondenrechten problematiek.

Voorts is de controverse tussen het ministerie van T.C.T en dat van Handel en Industrie over welk van deze ministeries bevoegd is vergunningen te verstrekken aan toeristen organisaties, nog steeds niet opgelost.

Bij het organiseren van workshops en in het kader van de natuurwetgeving werkt Conservation International samen met het NIMOS, terwijl met de Milieu Raad geen contacten bestaan. De Milieu Raad die voorheen onder de President geplaatst was, is thans bij het ministerie van Arbeid ondergebracht, echter is haar functioneren onduidelijk.

Met de D.C. van Sipaliwini is er een uitstekende werkrelatie, omdat hij immers op de hoogte moet zijn van het geen in het district staat te gebeuren.

Met de boslanddignitarissen is er een persoonlijke relatie. In bepaalde dorpen zijn er zenders geplaatst teneinde de communicatie met deze gezagsdragers mogelijk te maken.

Er is door Conservation International geen calculatie gemaakt van de financiële opbrengsten uit de houtkapactiviteiten welke door de regering waren gepland enerzijds en de opbrengsten uit de conservering van het bos zoals door Conservation International wordt gepropageerd anderzijds.

Voor wat het financiële aspect van de voornemens en de activiteiten van Conservation International betreft kan worden gesteld dat de organisatie van diverse fondsen gebruik maakt. Er is sprake van een trustmechanisme waarin participeren: Suriname Conservation Foundation, the United Nations Foundation, en het Government Environment Fund.

Voorts maakt C.I.gebruik van een Multi Investment Fund dat bij de I.D.B. is ondergebracht.

2. Samenvatting van het gesprek met de Districts-Commissaris van Sipaliwini

Het gesprek met de Districts-Commissaris is gevoerd op 9 maart dezes jaars te zijnen burele aan de Zwartenhovenbrugstraat.

Doel van het gesprek was de visie van de D.C. te vernemen m.b.t. de huidige en toekomstige ontwikkelingen in het district en de op handen zijnde plannen van organisaties die vooral betrekking hebben op de ontwikkeling van het eco toerisme in het binnenland van Suriname.

De D.C. is van oordeel dat de territoriale geaardheid van het district tot een situatie leidt waarin de D.C. in Paramaribo gestationeerd moet zijn. Het zou voor de burgers in dat district zeer moeilijk uitvallen om vanuit hun woonplaats naar een bestuurscentrum af te reizen om zaken te doen en daarna terug te keren. De afstanden en de obstakels die overbrugd dienen te worden zijn te omvangrijk om zulks op een effectieve en efficiënte wijze mogelijk te maken.

Het werk wordt ter plaatse uitgevoerd door bestuursopzichters, terwijl de coördinatie en het geven van instructies vanuit Paramaribo plaatsvinden. Het contact tussen de D.C. en de bestuursopzichters wordt onderhouden door middel van radiozenders van de MEDIZEBS, terwijl er tussen Paramaribo enerzijds en Atjoni, Asidon Hopo en Dritabiki anderzijds een telefoonverbinding bestaat.

De potenties voor de ontwikkeling van het district liggen op de gebieden mijnbouw bosbouw, eco-toerisme, landbouw, veeteelt en zwampvisserij.

Voor wat betreft de bedreiging van de visserij en de gezondheid van de mens door het kwik dat in de wateren wordt gevonden, is er een diepgaand onderzoek nodig, daar gebleken is dat het kwik ook voorkomt in vissen die voorkomen in rivieren waar geen goud wordt gedolven.

Onderkend zal moeten worden dat het benadrukken van deze materie ook negatief kan inwerken op het toerisme in dat gebied.

De voornemens van Conservation International Suriname terzake van de ontwikkeling van het eco-toerisme in dat gebied zijn bekend. Er is echter ook een andere organisatie, met name The Amazone Conservation Team, dat in het binnenland eveneens projecten uitvoert.

Het Sipaliwinigebied heeft open grenzen naar de buurlanden toe hetgeen leidt tot relatief omvangrijke grensoverschrijdende activiteiten.

Vanuit Brazilië zijn er illegale grensoverschrijdingen van goudzoekers. De regering van Brazilië heeft thans harde maatregelen tegen luchttransporten van drugs aangekondigd.

In het westen zijn er levendige contacten, maar illegale grensoverschrijdingen tussen Inheemsen van Apoera aan de Surinaamse zijde en Orealla aan de Guyanese zijde van de Corantijn.

Voorts wordt hout in het zuid-westen van Suriname door Guyanesen gestroopt hetgeen ertoe heeft geleid om te Apoera een militaire en een politiepost te hebben. Het smokkelen van goederen en levensmiddelen vindt nog steeds plaats.

Ook de oostgrens met Frans-Guyana wordt gekenmerkt door illegale grensoverschrijdingen. De activiteiten die tot dergelijke illegale gedragingen leiden liggen meer op het vlak van het in aanmerking komen voor sociale voorzieningen aan beide zijden van de Marowijnerivier.

Als de sociale voorzieningen zoals A.O.V. van Surinaamse zijde in het Marowijnegebied worden uitbetaald, zorgen de mensen ervoor dat zij op dat moment op het grondgebied van Suriname zijn om na verloop van tijd naar Frans-Guyana te migreren.

Indien het deze migranten lukt een "cart ce jour" (verblijfsvergunning) te bemachtigen, komen zij ook in aanmerking voor kinderbijslag, hospitalisatie te Saint Laurent van de overheid in Frans Guyana.

Wat opvalt is het feit dat de airstrips die destijds in het kader van het project Grasshopper in het binnenland van Suriname waren aangelegd, zeer goed worden onderhouden. Dit onderhoud vindt niet door personeel van de overheid plaats. Deze activiteit duidt er wel op dat vliegtuigen regelmatig van deze airstrips gebruik maken maar buiten de controle van de overheid weten te blijven.

De uitoefening van de functie van hulpofficier van Justitie is thans overgenomen door de Inspecteur van Politie. Als gevolg van deze verandering in bevoegdheid kan een verdachte meteen in hechtenis worden genomen terwijl in het andere geval de verdachte binnen 48 uur naar Nieuw-Nickerie moest worden vervoerd waar de Inspecteur gesitueerd was.

Binnen niet al te lange tijd zal het staatsbesluit terzake van de nieuwe ressortindeling van Sipaliwini van kracht worden (S.B. 2004 NO.158). In dit staatsbesluit zijn zeven ressorten onderscheiden die zoveel mogelijk aansluiten bij de kiesressorten, de demografische en natuurlijke kenmerken van het gebied en welk staatsbesluit eveneens gebaseerd is op de zienswijze dat de afstand tussen bestuur en burgers moet worden verkleind.

4. Inventarisatie van beschikbare gegevens

De gegevens die voornamelijk voortspruiten uit wettelijke regelingen en die tevens beschikbaar zijn, verschillen niet van die welke betrekking hebben op het district Paramaribo en de overige districten.

Kortheidshalve wordt aldus naar hoofdstuk 4 van de voorstudie over Paramaribo verwezen. De voorstudie over Paramaribo had betrekking op een district in het kustgebied, terwijl de onderhavige voorstudie betrekking heeft op een gebied van in stamverband levende staatsburgers die in dorpen gelokaliseerd zijn.

De geschiedkundige ontwikkeling van deze Inheemsen en Marrons, hun relatieve isolement van de metropool Paramaribo, hebben geleid tot een zekere mate van behoud van de traditionele cultuur en structuren in termen van gezagssystemen. Het gedrag, het denken en de visie van de hier bedoelde groepen burgers van Suriname, wordt dus in een belangrijke mate bepaald door culturele normen, waarden, verwachtingen en doeleinden.

Deze cultuurelementen zijn niet identiek aan die van de stedelijke bevolking en zouden wel eens kunnen interwenen in en conflicteren met beslissingen van het centrale bestuur in Paramaribo of de Districts-Commissaris als vertegenwoordiger van de regering in het district. Het verdient om deze redenen aanbeveling, naast de beschikbare gegevens uit formele regelingen eveneens documenten te raadplegen, zoals: onderzoeksrapporten, boeken, scripties, proefschriften en internationale regelingen te dezer zake.

De onder volgende opsomming geeft een beeld van de beschikbare documentatie waarin terzake van het onderwerpelijke relevante gegevens kunnen worden verkregen.

1. Kambel Ellen Rose en Mackay Fergus
De rechten van Inheemsen en Marrons in Suriname. KITLV uitg. Leiden
2. R.M. Hermes Libretto
Het gezags- en bestuurssysteem in het binnenland van Suriname
Paramaribo 1990.
3. R. Van Lier
Samenleving in een grensgebied. Een sociaal historische studie van Suriname
Amsterdam 1977 derde druk
4. J.C. Mitrasing en F.C.M. Mitrasing
Compendium van het Surinaams regionaal recht, verleden en heden en de wet op de regionale organen.
Paramaribo 1992

5. J. A. Quintus Bosz
Drie eeuwen grond kwestie in Suriname. Een historische studie van de achtergrond en de ontwikkeling van de Surinaamse rechten op de grond.
Universiteit van Suriname 1980
6. B. Scholtens, G. Wekker, L. van Putten, S. Dieko, Gaama Duumi, Buta Gaama
Overlijden en opvolging van Aboikoni Grootopperhoofd van de Saramakka Bosnegers
Min. Van Onderwijs en Volksontwikkeling Afdeling Cultuurstudies Paramaribo 1992
7. N.L. Agard
Tai Hori Libi De
De sociaal economische ontwikkeling van Klaaskreek, Nieuw Koffiekamp en Brownsweg
Scriptie (doct) A.de Kom Universiteit van Suriname 1996
8. A. Cirino
Maatschappelijke participatie van Inheemsen binnen de Surinaamse samenleving middels Inheemse organisaties. Een ontwikkelingsgericht onderzoek
Paramaribo 2001
9. Y. Meulenhof
Het traditioneel gezag en de Decentralisatie in Suriname
Scriptie (doct) Anton de Kom Universiteit van Suriname Paramaribo 2002
10. Akkoord van Nationale Verzoening en Ontwikkeling (met bijbehorende protocollen Augustus 1992
11. Concept overeenkomst tot het opstellen van een geïntegreerd oliepalmbedrijf en de exploitatie daarvan. Juli 2003
12. M. Schalkwijk en Rev W. Sumter
Environmental baseline study and impact assessment Gros Rosebel Gold Mines
Socio Economic Aspects
13. Initieel Ontwikkelingsplan Binnenland
Ministerie van Districtsbestuur en Decentralisatie
April 1974

- 14 General Secretary of the Organization of American States
Natural resources, Foreign concessions and Landrights
A report on the village of Nieuw Koffiekamp
Unit for the promotion of Democracy
- 15 Ceswo 1980
Overzicht Sociaal-Economische toekomstperspectieven bovenstroomse gebieden.
- 16 Geology and Mining consulting group n.v.
Streekontwikkelingsplan linkeroever Marowijne tussen Bigiston en Pakira kondre.
1995
- 17 Stichting Planburo Suriname 2002
Structuuranalyse Districten
- 18 Raamverdrag inzake vriendschap en samenwerking juni 1992
- 19 Rapport Evaluatie missie Fonds Ontwikkeling Binnenland Sept. 2000

5. Nog te onderzoeken onderwerpen

De informatie uit de voorgaande hoofdstukken, maar ook die uit de voorstudie over Paramaribo laten zien, dat er niet slechts territoriale en demografische verschillen zijn tussen stad en binnenland, maar dat er ook verschillen zijn op het gebied van veiligheid, bescherming en bewaking van burgers en hun eigendommen. De gelijke bescherming van staatsburgers op het eigen territoir, is een der principes van de democratische rechtsstaat dat in het geval van het district Sipaliwini aan de orde is.

Het centralistische karakter van het staatsbestuur in Suriname noodzaakt tot het verkrijgen van informatie uit alle perifere delen van het land teneinde op centralistische wijze beslissingen t.b.v. van de perifere delen te kunnen nemen. De informatiestroom naar het centrale bestuur toe kan slechts regelmatig plaatsvinden bij het bestaan van adequate radiografische, telefoon en elektronische verbindingen.

Het voortdurend op de hoogte zijn van gebeurtenissen in Sipaliwini is noodzakelijk om de volgende redenen:

- a. Het district blijkt vanwege zijn omvang, vegetatie en relatief kleine bevolkingsdichtheid open en gevoelig te zijn voor ongewenste infiltratie. Criminele organisaties en dito handelingen kunnen er zich ongestoord ontwikkelen. Het een en ander kan de positie van Suriname in de internationale gemeenschap van staten schade berokkenen.
- b. De ontwikkeling van het toerisme als bron van inkomsten voor dit district, is slechts mogelijk bij het bestaan van adequate beveiligingssystemen voor vreemdelingen. Gegevens uit andere landen tonen aan dat de toeristensector zeer gevoelig is voor handelingen die de persoonlijke integriteit van mensen aantasten. Een eenmaal op gang gebrachte neergang door een dergelijke negatieve impuls en de daaruit ontstane negatieve publiciteit in het buitenland, komt een land niet op korte termijn te boven.
- c. Het Centraal Suriname Natuurreservaat, dat in het Sipaliwini gebied ligt is thans op de Wereld erfgoed lijst van de UNESCO geplaatst. Dit betekent dat de internationale gemeenschap bemoeienis heeft in de wijze waarop regeringen van Suriname met dit erfgoed omgaan.

Regeringen van Suriname zullen dus moeten beseffen, dat zij de beheerder zijn van een gebied waar de wereld belang bij heeft en derhalve alles zullen moeten doen, teneinde dit gebied voor neergang te behoeden.

Het voorgaande geeft aanleiding tot het doen van onderzoeken terzake van de volgende onderwerpen:

- a. Het onderzoek naar de bestaande structuren en culturen van Inheemsen en Marrons
Dit onderzoek is van belang om vast te stellen hoe groot de invloed van Brazilianen en andere vreemdelingen en hun cultuur op de binnenlandse bevolking is.
- b. Onderzoek naar de verbindingen tussen Inheemsen van Suriname en die van Brazilië, Guyana en Frans Guyana.
Het Sipaliwini gebied heeft drie buitengrenzen die niet adequaat bewaakt worden. Een dergelijke situatie maakt het zich ontwikkeld hebben van allerhande informele verkeersaders, die vaste vormen kunnen hebben aangenomen, mogelijk die tevens de route vormen voor grootscheepse smokkel en handel in illegaal verkregen wapens en verdovende middelen.
Het doel van dit onderzoek is om eventuele transportroutes en aanvoerlijnen van groepen die in de illegaliteit opereren te ontdekken en tijdig maatregelen te nemen ter uitschakeling van deze groepen voor zover deze er zijn. Het voorbeeld van Colombia kan hier worden vermeld waar de Fuerza Armada Revolucionaria Columbiana (FARC) het gehele binnenland van dat land voor de centrale overheid in Bogota heeft afgesloten en van hier uit reeds veertig jaar een guerrilla oorlog tegen de centrale regering op ideologische basis voert. Maar zulks was mogelijk omdat het binnenland van Colombia niet onder bewaking stond van het reguliere leger van dat land.
- c. Het onderzoeken van een systeem van periodiek verplaatsbare bestuurscentra, daar de stationering van de Districts-Commissaris van dit district in Paramaribo niet leidt tot een adequate afhandeling van de belangen van de bevolking van dit gebied.
Gezien de territoriale gesteldheid van Sipaliwini, dient de visie van een vaste locatie voor het plegen van allerhande bestuurlijke en administratieve handelingen te worden losgelaten.
De mogelijkheid dat de Districts-Commissaris met zijn/haar administratieve staf periodiek in elk van de ressorten verblijft en kantoor houdt en met de boslanddignitarissen over relevante onderwerpen van gedachten wisselt, zal het gevoel van betrokken zijn bij het nationaal gebeuren bij de plaatselijke bevolking kunnen vergroten.
- d. Chopper Scanning
In 1974 is door de Surinaamse sectie van de gemengd Surinaams-Nederlandse Commissie van deskundigen inzake defensie aangelegenheden het voorstel gedaan het binnenland van Suriname door middel van helikopters te doen controleren, zulks vanwege de gebrekkige toegankelijkheid te land en te water. Dit voorstel is door de Nederlandse sectie niet overgenomen.

Met de aanleg van een wegennet, dat de Guyana's met Brazilië moet verbinden waarbij tevens kunstwerken (bruggen) zullen worden gebouwd, is de noodzaak tot het plegen van militaire controle groter geworden.

De mogelijkheid van gezamenlijke militaire operaties door middel van helikopters dient te worden onderzocht.

- e. Onderzoek naar de additionele rol van airstrips die in het kader van het project Grasshopper waren aangelegd. Het onderzoek zal inzicht moeten verschaffen in de condities waarin deze vliegvelden zich bevinden en welke investeringen gepleegd zouden moeten worden voor hun rehabilitatie, zulks in het kader van het uitvoeren van binnenlandse lijnvluchten door particuliere luchtvaartmaatschappijen en de ontwikkeling van het toerisme

6. Voorstel voor de aanpak van de Sipaliwini studie

In het voorgaande hoofdstuk over nog te onderzoeken onderwerpen en te verzamelen gegevens en uit de gesprekken met sleutelfiguren, zijn de cruciale onderwerpen voor de Sipaliwini studie op enigerlei wijze gesuggereerd.

Vanuit het perspectief van het Decentralisatie project, dienen de volgende oogmerken evenwel scherp in de gaten te worden gehouden.

- a. Het betreft hier wettelijke regelingen die aangepast dan wel geïnstitutionaliseerd dienen te worden die de juridische basis dienen te vormen voor de eigenstandige ontwikkeling van het district.
- b. Het betreft voorts de aanpassing van bestaande lokale bestuursstructuren evenals de overdracht van kennis en het aanleren van vaardigheden om de nieuwe structuren op verstandelijke wijze te leiden.
- c. Het gaat om de systematische en geplande overdracht van taken en bevoegdheden aan het lokale bestuur dat in staat moet worden geacht kennis te hebben van de wettelijke regelingen en voorzieningen, maar ook van de oogmerken en bedoelingen op grond waarvan deze overdracht plaatsvindt.

De kernvraag die thans dient te worden gesteld is, of met in achtneming van de kennis verkregen uit de voorstudie over dit district het mogelijk is het project Decentralisatie op dezelfde wijze (strategisch concept) uitgevoerd te krijgen als bij de overige districten het geval is of zal zijn.

Anders gesteld: welke invloed hebben de karakteristieken van het district Sipaliwini op de strategie bij de uitvoering van het Decentralisatie project, dat deze strategie dient te worden gewijzigd? Indien zulks het geval moet zijn wat wordt dan de nieuwe aangepaste strategie van de aanpak van het project voor Sipaliwini?

Dezerzijds wordt aanbevolen de aanpak van het decentralisatie project aan te passen indien het Sipaliwini betreft waarbij, in het kader van het uitvoeren van de Sipaliwini Studie, de volgende suggesties worden gedaan:

- a. het ontwikkelen van een beschermings-, beveiligings-, en waarschuwingssysteem dat niet slechts de populatie van het district moet beschermen tegen ongewenste infiltratie, maar die tevens de ongestoorde uitoefening van macht en gezag door de centrale regering in Paramaribo in bevredigende mate dient te garanderen. Zonder de uitoefening van macht en gezag is de uitvoering van het decentralisatie project niet haalbaar.

Deze aangelegenheid vergt intensieve voorbereiding met militaire en politionele autoriteiten evenals het bestuur van Conservation International Suriname en de Bosland Dignitarissen.

- b. Voor de Bosland Dignitarissen is in het ontwikkelingsproces van het binnenland en dus ook m.b.t. het project Decentralisatie, een marginale rol toebedeeld, terwijl deze ambtsdragers in hun dorpen het gezag uitoefenen volgens de eigen culturele normen gewoonten en gebruiken.
- Echter hebben omstandigheden, zoals de binnenlandse oorlog, maar ook het frequentere contact met de hoofdstedelijke cultuur en de ontwikkeling van de goudindustrie een zekere mate van afkalving van dit gezag teweeggebracht.
- Het betrekken van deze dignitarissen bij het decentralisatie project zal evenwel onvermijdelijk zijn, te meer daar de gemeenschappen in het binnenland reeds een zekere organisatiegraad hebben waar ongetwijfeld rekening mee dient te worden gehouden.
- De studie Sipaliwini zal kennis en inzicht moeten verschaffen in met name de wijze van bestuursvoering door de boslanddignitarissen teneinde hun rol en bijdrage in het Decentralisatie project te kunnen inschatten en vaststellen.
- Botsing van culturen moet in ieder geval worden voorkomen, door uitermate behoedzaam te zijn bij het pogen de binnenlandse bevolking te overtuigen van veranderingen die zullen moeten worden doorgevoerd.
- c. De politiek gedecentraliseerde lichamen, zoals R.R. en D.R. functioneren niet, zulks vanwege de plaatselijke situatie van grote afstandelijkheid en het niet hebben van een bestuurscentrum. Hierdoor komt het gestelde in de grondwet en de wet op de Regionale Organen niet tot zijn recht.
- Onderzocht moet worden welke minimale elektronische communicatielijnen kunnen worden ontwikkeld teneinde terzake relevante informatie tussen de leden van R.R. en D.R. uit te wisselen op grond waarvan beslissingen kunnen worden genomen

Geraadpleegde bronnen

Bij deze studie is geen gebruik gemaakt van gegevens verkregen uit empirisch onderzoek. Hiervoor was de toegemeten tijd te kort en het transport over de rivier naar het gebied erg problematisch.

De opdrachtgever, het Bureau Decentralisatie van het ministerie van Regionale Ontwikkeling, heeft bovendien ook niet de intentie gehad tot het doen van een empirisch onderzoek.

Om deze redenen is getracht gebruik te maken van bronnen die toch de actualiteit van het gebied zo dicht mogelijk benaderen.

Ondervolgend zijn de bronnen vermeld die geraadpleegd zijn:

1. Stichting Planburo Suriname
Structuuranalyse Districten 2000
2. U.S. Army Corps of Engineers Mobile District and Topographic Engineering
U.S. Southern Command
Water resources Assessment of Suriname December 2001
3. Conservation International en The Inter American Development Bank
Suriname Tourism Development and Guide
4. Ine R. Apapoe
Het Achterland van Suriname Een vergeten gebied
Een onderzoek naar het overheidsbeleid t.a.v de ontwikkeling van het binnenland
Doctoraal scriptie ADEKUS april 2004
5. David Abiamfo
Natuurbeheer met een ontwikkelingsbenadering
Een casus:Het Centraal Suriname Natuurreserveaat
Doctoraal scriptie ADEKUS juli 2003
6. Vraaggesprek met vertegenwoordigers van Conservation International Suriname op woensdag 26 januari 2005 te weten de heren mr. R. Nelson en S. Malone Msc. en Mevr. H. Berestein Msc.